

Het 508 plaatsen tellende gedichtenproject van Enschedeër René Seghers

Met een gedicht van Ierland naar Japan

(Door Joh.M.Pameijer)

ENSCHEDÉ - Met een gedicht op reis van Ierland naar Japan. Het klinkt bijna even romantisch als Jules Vernes fantasie over een wereldreis in tachtig dagen. Maar voor de Enschedese beeldend kunstenaar René Seghers is het een bloedserieuse zaak. Als het hem lukt om de financiering rond te krijgen dan zal hij de reis per auto maken om in ruim drie maanden tijd in 508 plaatsen tussen het Ierse Clifden en Tokio door een lid van de plaatselijke bevolking het volgende gedicht te laten lezen: „Onbestemd luister ik naar zijn mooie woorden, gedragen door de wind zeggen ze niets, ze zijn onbestemd, ze verleiden de leegte.”

Het gedicht vormt de inhoud van het project 'Banden', een titel die de bedoeling weergeeft om de verbodingsbanden tussen volken aan te trekken. Want daarvan is, volgens René, nog weinig terechtgekomen. Daarom zoekt hij naar mensen in West-Ierland, Groot-Brittannië, Nederland, West-Duitsland, de DDR, Polen, de Sovjet-Unie, Mongolië, China en Japan, die in hun eigen taal het vers willen voordragen, bij voorkeur in aanwezigheid van pers, radio en televisie. Want de media zijn onmisbaar in het wereldomspannende project, dat de bijna afgestudeerde AKI-student in zijn Enschedese woning heeft uitgedacht.

Onderweg zal ook contact worden gezocht met musea. Voor een deel is dit al gebeurd. Het boekje over het gedicht, dat door de kosten van het project f 1000 moet gaan kosten, is al klaar. Het ziet er typo-

grafisch voortreffelijk uit. Tal van ambassades hebben al verklaard mee te zullen werken en volgens René, die blaakt van zelfvertrouwen, zijn er genoeg bedrijven, die hun naam aan het project willen verbinden. Het totaal is begroot op f 113.000. René Seghers stelt zich voor om nog in 1990 of anders in 1991 op pad te gaan. Maar een eerste poging om overheidssteun te krijgen, in dit geval van de gemeente Enschede, mislukte. De gemeente zag het niet zo zitten. René zelf wijdt dit aan het zeer experimentele karakter van zijn werk.

Als schilder/dichter is hij al enige tijd actief. Vier dichtbundels staan op zijn naam, allemaal in eigen be-

■ René Seghers temidden van zijn bundels

heer uitgegeven en typografisch perfect in orde. Ze liggen te koop in een aantal boekhandels, maar helaas, niemand ziet het zitten om f 50 tot f 75 voor zo'n boekje neer te tellen. Ook daartegen is René nu op een originele manier in het geweer gekomen. Zijn laatste bundel 'De krant', die in een oplage van 1000 exemplaren beschikbaar is, wordt via het Stedelijk Museum in Amsterdam, twee boekhandels in die

stad, een boekhandel in Enschede en instellingen in Den Bosch en Eindhoven, gratis weggegeven aan mensen, die geïnteresseerd zijn in het werkje en als geschenk bij aankoop van poëzie in het algemeen.

Om het publiek op zijn actie attent te maken heeft René een aantal affiches vervaardigd. Met de actie wil hij protesteren tegen het gangbare poëziebeleid. „Het publiek

laat zich misleiden door de media en mensen als Jules Deelder, die gebakken lucht opdient met een spectaculair tintje. De boekhandel koopt niets aan van wat in eigen beheer wordt gedrukt. Zij werken alleen via de uitgevers. Maar de uitgevers weigeren om dichtbundels anders te drukken dan in een gewoon zwart-wit lettertype, terwijl ik wel tien lettertypen en verschillende kleuren nodig heb om uit te drukken wat ik

te zeggen heb. Daardoor krijgt het publiek het experiment niet onder ogen, terwijl er juist op dat gebied heel interessante dingen gebeuren.”

René heeft een eigen, boeiende, opvatting over poëzie. Iedereen stelt zich bij gangbare begrippen als dood en leven, goed en kwaad andere dingen voor. René behoort tot de mensen, die elk misbegrip willen uitbannen.

„Als je een gedicht voordraagt kun je door intonaties allerlei stemmingen aangeven. Ik wil die stemmingen al vastleggen in de gedrukte letter en de typografische verzorging. Elk gedicht vraagt een vorm. Door typografische vormgeving wordt de diepte van het gedicht beeldend weergegeven.”

De gratis te verstrekken bundel 'De krant' illustreert in de typografische vormrijkdom wat hij bedoelt.

Zo wordt een gedicht niet alleen een stuk tekst, maar ook een stukje beeldende kunst. Vraag is alleen hoe de bepaald niet gefortuneerde AKI-

FOTO BENNO TEN BRUGGENCATE